

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број Гж.1149/15
Дана:17.09.2015.
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Петра Јовановића, председника већа, Споменке Драгаш и Душка Перичина, чланова већа, у правној ствари **тужиља-противтужених АА** из ... и **ББ** из ..., које заступа пуномоћник Љубица Филиповић, адвокат из Сремеске Каменице, против **туженог-противтужиоца ВВ** из ..., кога заступају пуномоћници Драган Танкосић и Татјана Шијан, адвокати из Новог Сада, ради утврђења и исплате по тужби и ради исплате по противтужби, одлучујући о жалби тужиља-противтужених изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду пословни број П.9437/12 од 12.02.2015. године, у нејавној седници већа одржаној 17.09.2015. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

Жалба тужиља-противтужених се **ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА**, па се пресуда Основног суда у Новом Саду пословни број П.9437/12 од 12.02.2015. године **ПРЕИНАЧАВА** тако што се обавезује тужени-противтужилац да тужиљама-противтуженим исплати на име накнаде штете у висини измакле користи следеће износе: -за септембар месец 2011. године свакој од тужиља по 7.601,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.10.2011. године до исплате, - за октобар месец 2011. године свакој од тужиља по 7.568,39 динара са законском затезном каматом почев од 01.11.2011. године до исплате, - за новембар месец 2011. године свакој од тужиља по 7.799,19 динара са законском затезном каматом почев од 01.12.2011. године до исплате, - за децембар месец 2011. године свакој од тужиља по 7.848,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2012. године до исплате, - за јануар месец 2012. године свакој од тужиља по 7.928,71 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2012. године до исплате, - за фебруар месец 2012. године свакој од тужиља по 8.293,77 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2012. године до исплате, - за март месец 2012. године свакој од тужиља по 8.363,42 динара са законском затезном каматом почев од 02.04.2012. године до исплате, - за април месец 2012. године свакој од тужиља по 8.393,26 динара са законском затезном каматом почев од 01.05.2012. године до исплате, - за мај месец 2012.године свакој од тужиља по 8.795,55 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2012. године до исплате, - за јун месец 2012. године свакој од тужиља по 8.677,58 динара са законском затезном каматом почев од 01.07.2012. године до исплате, - за јул месец 2012. године свакој од тужиља по 8.813,54 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2012. године до исплате, - за август месец 2012. године свакој од тужиља по 8.882,34 динара са законском затезном

каматом почев од 03.09.2012. године до исплате, - за септембар месец 2012. године свакој од тужила по 8.609,95 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2012. године до исплате, - за октобар месец 2012. године свакој од тужила по 8.506,86 динара са законском затезном каматом почев од 01.11.2012. године до исплате, - за новембар месец 2012. године свакој од тужила по 8.479,84 динара са законском затезном каматом почев од 03.12.2012. године до исплате, - за децембар месец 2012. године свакој од тужила по 8.426,21 динара са законском затезном каматом почев од 03.01.2013. године до исплате, - за јануар месец 2013. године свакој од тужила по 8.356,11 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2013. године до исплате, - за фебруар месец 2013. године свакој од тужила по 8.354,16 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2013. године до исплате, - за март месец 2013. године свакој од тужила по 8.376,78 динара са законском затезном каматом почев од 01.04.2013. године до исплате, - за април месец 2013. године свакој од тужила по 8.290,69 динара са законском затезном каматом почев од 01.05.2013. године до исплате, - за мај месец 2013. године свакој од тужила по 8.437,98 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2013. године до исплате, - за јун месец 2013. године свакој од тужила по 8.529,72 динара са законском затезном каматом почев од 01.07.2013. године до исплате, - за јул месец 2013. године свакој од тужила по 8.546,25 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2013. године до исплате, - за август месец 2013. године свакој од тужила по 8.582,00 динара са законском затезном каматом почев од 02.09.2013. године до исплате, - за септембар месец 2013. године свакој од тужила по 8.590,49 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2013. године до исплате, - за период до 20.10.2013. године свакој од тужила по 5.700,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.10.2013. године до исплате, све у року од 15 дана, под претњом извршења,

док се у преосталом побијаном усвајајућем непреиначеном делу противтужбеног захтева и у делу којим је одлучено о трошковима парничног поступка **ПОТВРЂУЈЕ**, а жалба у том делу **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев тужила-противтужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првостепеном пресудом тужбени захтев тужила-противтужених је делимично усвојен, утврђено је да су ништави предуговори о купопродаји двособног стана број ... површине 35 м² на првом спрату стамбено-пословне зграде саграђене на парцели број ... у улици ... у ..., уписан у лист непокретности број ... КО Нови Сад I, који предуговори су закључени између тужила АА и ББ, као продаваца, и туженог ВВ, као купца, дана ... године, ... године, ... године, ... године, а тужени-противтужилац је обавезан да тужилама-противтуженима исплати на име дуга за исплаћене режијске трошкове за предметни стан обема по 37.092,93 динара, са законском затезном каматом почев од 15.08.2014. године до исплате, све у року од 15 дана, под претњом извршења. Одбијен је тужбени захтев тужила-противтужених у делу у којем су тражиле да се обавезе тужени-противтужилац да им исплати на име накнаде штете у висни измакле користи следеће износе: -за септембар месец 2011. године свакој од тужила по 7.601,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.10.2011. године до исплате, - за октобар месец 2011. године свакој од тужила по 7.568,39 динара са законском затезном каматом почев од

01.11.2011. године до исплате, - за новембар месец 2011. године свакој од тужиља по 7.799,19 динара са законском затезном каматом почев од 01.12.2011. године до исплате, - за децембар месец 2011. године свакој од тужиља по 7.848,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2012. године до исплате, - за јануар месец 2012. године свакој од тужиља по 7.928,71 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2012. године до исплате, - за фебруар месец 2012. године свакој од тужиља по 8.293,77 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2012. године до исплате, - за март месец 2012. године свакој од тужиља по 8.363,42 динара са законском затезном каматом почев од 02.04.2012. године до исплате, - за април месец 2012. године свакој од тужиља по 8.393,26 динара са законском затезном каматом почев од 01.05.2012. године до исплате, - за мај месец 2012. године свакој од тужиља по 8.795,55 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2012. године до исплате, - за јун месец 2012. године свакој од тужиља по 8.677,58 динара са законском затезном каматом почев од 01.07.2012. године до исплате, - за јул месец 2012. године свакој од тужиља по 8.813,54 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2012. године до исплате, - за август месец 2012. године свакој од тужиља по 8.882,34 динара са законском затезном каматом почев од 03.09.2012. године до исплате, - за септембар месец 2012. године свакој од тужиља по 8.609,95 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2012. године до исплате, - за октобар месец 2012. године свакој од тужиља по 8.506,86 динара са законском затезном каматом почев од 01.11.2012. године до исплате, - за новембар месец 2012. године свакој од тужиља по 8.479,84 динара са законском затезном каматом почев од 03.12.2012. године до исплате, - за децембар месец 2012. године свакој од тужиља по 8.426,21 динара са законском затезном каматом почев од 03.01.2013. године до исплате, - за јануар месец 2013. године свакој од тужиља по 8.356,11 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2013. године до исплате, - за фебруар месец 2013. године свакој од тужиља по 8.354,16 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2013. године до исплате, - за март месец 2013. године свакој од тужиља по 8.376,78 динара са законском затезном каматом почев од 01.04.2013. године до исплате, - за април месец 2013. године свакој од тужиља по 8.290,69 динара са законском затезном каматом почев од 01.05.2013. године до исплате, - за мај месец 2013. године свакој од тужиља по 8.437,98 динара са законском затезном каматом почев од 01.06.2013. године до исплате, - за јун месец 2013. године свакој од тужиља по 8.529,72 динара са законском затезном каматом почев од 01.07.2013. године до исплате, - за јул месец 2013. године свакој од тужиља по 8.546,25 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2013. године до исплате, - за август месец 2013. године свакој од тужиља по 8.582,00 динара са законском затезном каматом почев од 02.09.2013. године до исплате, - за септембар месец 2013. године свакој од тужиља по 8.590,49 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2013. године до исплате, - за период до 20.10.2013. године свакој од тужиља по 5.700,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.10.2013. године до исплате, све у року од 15 дана, под претњом извршења.

Противтужбени захтев туженог-противтужиоца је делимично усвојен, тужиље-противтужене су обавезане да туженом-противтужиоцу исплате износ од 7.200 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом у висини есконтне стопе коју прописује Европска централна банка и то на износ од 2.000 евра од 18.08.2011. године па до исплате, а за износ од 4.200 евра од 21.01.2012. године па до

исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца у делу којим је исплату износа, описаног у претходном ставу, тражио по основу раскида уговора и одбијен је предлог туженог-противтужиоца да се донесе решење о привременој мери којим би се тужилама забранило отуђење и оптерећење двособног стана бр. ..., површине 35 м², на I спрату у вишестамбеној згради у ..., саграђене на парцели бр. ..., уписан у лист непокретности бр. ... КО ... I, до правоснажног окончања овог спора. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде и то у делу којим је одбијен тужбени захтев и у делу којим је усвојен противтужбени захтев, као и у делу одлуке о трошковима спора, тужиле-противтужене су благовремено изјавиле жалбу из свих законских разлога. Тужиле-противтужене потражују трошкове другостепеног поступка.

Жалба је делимично основана.

Након што је испитао пресуду првостепеног суда у границама разлога наведених у жалби, пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка и на правилну примену материјалног права, у складу са одредбом чл. 386. ст. 3. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/2011 и 55/2014), овај суд налази да побијана пресуда није захваћена битним повредама поступка из чл. 374. ЗПП, да је чињенично стање потпуно и правилно утврђено, али да је првостепени суд делимично погрешно применио материјално право.

Првостепеном пресудом утврђено је да су тужиле-противтужене АА и ББ, као продавци и тужени-противтужилац ВВ, као купац, дана ... године закључили предуговор о купопродаји непокретности којим је у чл. 1 констатовано да су тужиле-противтужене сувласнице свака у по $\frac{1}{2}$ идеална дела једноипособног стана бр. ..., површине 35,22 м², на првом спрату стамбене зграде саграђене на парц. бр. ... КО ... I, у ул. ... у Предуговором су се продавци обавезали да плате све порезе на пренос апсолутних права и да спроведу поступак укњижбе права својине на предметној непокретности, како би купац могао да аплицира за кредит, у року од 4 месеца од дана закључења овог предуговора, уз могућност продужења овог рока уз сагласност обе уговорне стране. У чл. 3 наведено је да продавци продају купцу описану непокретност по цени од 36.000,00 евра (у коју цену је урачуната агенцијска провизија за посредовање у овом правном послу у износу од 1.000,00 евра), коју ће купац исплатити по следећој динамици: износ од 2.000,00 евра купац је исплатио продавцима на дан закључења предуговора, износ од 5.200,00 евра купац ће исплатити продавцу кад се правоснажно оконча поступак уписа права својине продавца, док ће преостали део купопродајне цене у износу од 28.800,00 евра купац исплатити из средстава кредита који купцу буде одобрен од стране банке и то у року од 60 дана од дана исходавања правоснажног решења којим се дозвољава упис права својине у корист продавца. У чл. 4 предуговора, наведено је да ако у оквиру рока важења предуговора од 4 месеца, купац из субјективних разлога одустане од предметног правног посла, продавци ће на име накнаде штете задржати износ од 2.000,00 евра, а уколико продавци одустану, биће у обавези да купцу исплате износ од 4.000,00 евра. Констатовано је да купац ступа у посед предметне непокретности на дан

закључења предуговора, те да ће по након тога започети са уређивањем предметне непокретности по свом избору. Чланом 12 предуговора, продавци су се обавезали да посреднику на дан закључења предуговора исплате износ од 1.000,00 евра у динарској противвредности, на име провизије за посредовање у овом правном послу.

Наведени предуговор потписали су купац и пуномоћник продаваца. До закључења предуговора дошло је након што су се у Агенцији ... нашли тужени-противтужилац, његова супруга и таст, те ГГ и ДД, у име тужила-противтужених, а присутан је био и адвокат као и посредник из агенције. Предуговор није оверен у суду.

Куповина стана требало је да се реализује делом кроз кредит, а делом у готовом новцу. Кредит за стан није могао одмах да се реализује, а како је предметни стан наследство од покојне рођаке и једна од наследница се налазила у иностранству, договорено је да се прво сачини предуговор на основу ког би тужени-противтужилац предао тужилама-противтуженима износ од 2.000,00 евра како би оне спровеле поступак уписа власништва на предметном стану, а што је био и услов за добијање кредита од банке. Тужени-противтужилац је тражио да му се предају кључеви како би га испразнио и средио стан који је био запуштен, како би га издао у закуп док се не стекну услови за куповину, након чега му је ГГ предао кључеве.

Потом су странке ... године закључиле нови предуговор о купопродаји којим је такође констатовано да су тужиле-противтужене сувласнице свака у по $\frac{1}{2}$ идеална дела једноипособног стана бр. ... површине 35,22 м², на првом спрату у оквиру вишепородично стамбене зграде саграђене на парц.бр. ... КО ... I, у ул. ... у У чл. 2 предуговора наведено је да су продавци у обавези да плате све порезе на пренос апсолутних права и да спроведу поступак укњижбе права својине на предметној непокретности, како би купац могао да аплицира за кредит, у року од 4 месеца од дана закључења предуговора, уз могућност продужења овог рока уз сагласност обе уговорне стране. У чл. 3 је наведено да продавци продају, а купац купује непокретност описану у чл. 1 овог предуговора по цени од 36.000,00 евра (у коју цену је урачуната агенцијска провизија за посредовање у овом правном послу у износу од 1.000,00 евра) коју ће купац исплатити по следећој динамици: износ од 2.000,00 евра на дан закључења предуговора, износ од 5.200,00 евра кад се правоснажно оконча поступак уписа права својине продавца, а остатак од 28.800,00 евра из средстава кредита који купцу буде одобрен од стране банке и то у року од 60 дана од дана исходавања правоснажног решења којим се дозвољава упис права својине у корист продавца. Према чл. 4 предуговора, у случају да од наведеног правног посла (у оквиру рока важења овог предуговора од 4 месеца), купац одустане из субјективних разлога, продавци ће на име накнаде штете задржати износ од 2.000,00 евра, а у случају да продавци одустану, у обавези су да купцу исплате износ од 4.000,00 евра. У чл. 5 предуговора наведено је да купац ступа у посед предметне непокретности на дан закључења предуговора, те да ће започети са уређивањем предметне непокретности по свом избору. Према чл. 12 наведеног предуговора, продавци су обавези да посреднику на дан закључења предуговора који ће се приказати пред банком исплате износ од 1.000,00 евра у динарској противвредности, на име провизије за посредовање у овом правном послу купопродаје. Наведени предуговор је потписан од стране купца и пуномоћника продаваца и није оверен код суда. Овај предуговор је први презентираан банци. Тужени-противтужилац је дао тужилама-противтуженима

износ од 5.200,00 евра, што је представљало 20% од вредности стана (који је процењен на 36.000,00 евра), укључујући и провизију агенцији, док је преостали износ требао да се преда након реализације кредита. Договорено да се преговор продужава док се не реши питање кредита.

РГЗ-Служба за катастар непокретности Нови Сад дана 16.01.2012. године донела је решење којим је дозвољена укњижба права својине у корист овде тужиља-противтужених, свакој у $\frac{1}{2}$ дела на предметном стану.

Парничне странке су ... године закључиле трећи преговор о купопродаји непокретности, којим је у чл. 1 констатовано да су тужиле-противтужене сувласнице свака у по $\frac{1}{2}$ идеална дела предметног стана који продају купцу за 36.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, што ће купац исплатити по следећој динамици: износ од 7.200,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате - купац је исплатио продавцима на дан закључења преговора, док ће преостали од 28.800,00 евра по средњем курсу НБС на дан исплате исплатити из средстава кредита који му буде одобрен од стране ... банке ад Србија и то у року од 60 дана од дана закључења овог преговора, уз могућност продужења рока. У чл. 3 наведеног преговора констатовано је да се купац налази у поседу предметне непокретности и исти ће по закључењу преговора започети са уређивањем исте по свом избору. Према чл. 6 преговора, продавци су у обавези да након што банка одобри купцу кредит, на позив банке и купца, а пре исплате, пред надлежним судом овере заложну изјаву (о трошку купца) ради установљавања хипотеке на предметној непокретности. У чл. 9 преговора наведено је да ће у главном уговору продавци купцу дати дозволу за укњиббу. Овај преговор потписали су купац и пуномоћник продавца, али га нису судски оверили.

Четврти преговор закључен је ... године. У чл. 1 констатовано је да су тужиле-противтужене сувласнице свака у по $\frac{1}{2}$ идеална дела стана, да исти продају купцу по цени од 36.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС, да је износ од 7.200,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате купац исплатио продавцима на дан закључења преговора, а да ће преостали део купопродајне цене у износу од 28.800,00 евра по средњем курсу НБС на дан исплате исплатити из средстава кредита који му буде одобрен од стране ... банке ад Србија и то у року од 60 дана од дана закључења овог преговора, уз могућност продужења рока. У чл. 3 преговора наведено је да се купац налази у поседу предметне непокретности, те да ће по закључењу преговора започети са уређивањем предметне непокретности по свом избору. Према чл. 6 преговора, продавци су у обавези да након што банка одобри купцу кредит, на позив банке и купца, а пре исплате, пред надлежним судом овере заложну изјаву (о трошку купца) ради установљавања хипотеке на предметној непокретности. Према чл. 9 наведеног преговора, продавци ће дозволу за укњиббу купцу дати у главном уговору. Овај преговор је потписан од стране купца и пуномоћника продавца и није оверен код суда.

Како је процедура око кредита трајала неколико месеци, тужиле-противтужене нису хтеле да продуже преговор.

Тужени - противтужилац је у априлу добио кредит од банке.

Тужени-противтужилац је уложио 1.500,00 евра у опремање стана - окречио га је, донео је неке старе ствари које је имао и купио је неке нове ствари, извршио је одређене поправке (намештање лустера, оправка лавабоа, промена сифона и постављање терасних врата). Предметни стан је за 150,00 евра месечно издавао у периоду од октобра 2011. године до јуна 2012. године двома девојкама, а потом месец и по дана једном младићу. Тужени-противтужилац је испразнио стан и 20.10.2013. године је предао кључеве свом адвокату.

За период од јануара 2013. године до октобра 2013. године дуг за комуналне услуге за предметну непокретност износи 45.897,70 динара, а за електричну енергију износи 39.436,20 динара

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиља-противтужених је делимично основан, као и да је противтужбени захтев туженог-противтужиоца је делимично основан.

Одлучујући о тужбеном захтеву тужиља-противтужених, позивајући се на а одредбе чл. 103. и 104. Закона о облигационим односима (у даљем тексту ЗОО), првостепени суд је закључио да је исти основан у делу којим се тражи утврђење ништавости предуговора о купопродаји предметног стана (закључени између тужиља, као продаваца, и туженог, као купца, године, године, године и године), из разлога што нису закључени у законом прописаној форми која се тражи за купопродају непокретности.

Поред тога, сходно одредби чл.189. ЗОО, првостепени суд је усвојио тужбени захтев у делу којим се потражује исплата режијских трошкова које су тужиље сносиле за предметни стан у периоду у ком је тужени-противтужилац био у поседу стана, те је обавезао туженог-противтужиоца да по том основу тужиљама-противтуженима свакој од по 37.092,93 динара, са законском затезном каматом почев од 15.08.2014. године до исплате.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев у делу којим су тужиље-противтужене тражиле да се обавезе тужени-противтужилац да им исплати на име накнаде штете у висини измакле користи (за период од септембра 2011. године до 20.10.2013. године) од дана доспелости сваког појединачног износа, који су ближе наведених у изреци, са припадајућом законском затезном каматом. У образложењу одлуке, првостепени суд се позвао на одредбе чл. 228. и 231. ст. 2. ЗПП, закључивши да су тужиље-противтужене биле упознате са тим да ће тужени-противтужилац издавати стан у закуп док се не стекну услови за његову куповину, да нису доказале да би предметни стан издавале у закуп у периоду док је тужени-противтужилац био у поседу истог, нити су доказале да би висина закупнине била иста по којој је и тужени-противтужилац издавао стан.

Противтужбени захтев првостепени суд је усвојио у делу којим су тужиље-противтужене обавезане да туженом-противтужиоцу исплате износ од 7.200 евра у динарској противвредности на име купопродајне цене, док је одбио противтужбени захтев за исплату овог износа по основу раскида уговора на основу ког је тужени-противтужилац тужиљама-противтуженима исплатио ову суму, из разлога што је утврђено да су предметни предуговори ништави. Првостепени суд је одбио предлог туженог-противтужиоца да се донесе

решење о привременој мери којим би се тужиљама забранило отуђење и оптерећење предметног стана, позивајући се на одредбу чл. 293. ст. 1. и 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, сматрајући да тужени-противтужилац није доказао да у конкретном случају постоји опасност да ће наплата његовог потраживања бити осујећена или знатно отежана.

Жалбом тужилца-противтужених основано се указује на погрешан закључак првостепеног суда о неоснованости тужбеног захтева којим је одбијен тужбени захтев за исплату измакле користи због некоришћења предметног стана у периоду док је тужени-противтужилац био у његовом поседу (од септембра 2011. године до 20.10.2013. године). Чињеница да су тужилце-противтужене биле упознате са тим да ће тужени-противтужилац издавати стан док се не стекну услови за његову куповину, као и то што нису доказале да би исти издавале у том периоду за исти износ закупнине, не утиче на обавезу туженог-противтужиоца да врати новчану корист остварену издавањем стана у закуп. Ово стога, што је утврђивањем ништавости предговора о купопродаји стана, којима је, између осталог, било уговорено да ће тужени-противтужилац стан издавати у закуп док се не стекну услови за куповину истог, отпао правни основ по ком је он то чинио. Стога, корист коју је тужени-противтужилац стекао издавањем у закуп предметног стана дужан је да врати тужиљама-противтуженим, сходно одредби чл.210. Закона о облигационим односима, којим је прописано да кад је неки део имовине једног лица прешао на било који начин у имовину неког другог лица, а тај прелаз нема свој основ у неком правном послу или у закону, стицалац је дужан да га врати, а кад то није могуће да накнади вредност постигнутих користи, те да обавеза враћања, односно накнаде вредности, настаје и кад се нешто прими с обзиром на основ који се није остварио или који је касније отпао.

Тужилце-противтужене у жалби неосновано оспоравају првостепену пресуду у делу којим је усвојен противтужбени захтев за исплату износа од 7.200 евра на име купопродајне цене коју је тужени-противтужилац исплатио тужиљама-противтуженим. С обзиром на то да је отпао правни основ по ком је тужени-противтужилац тужиљама-противтуженим исплатио део купопродајне цене, у обавези су да му врате примљени износ. Жалбено указивање да је првостепени суд погрешно сабрао досуђене износе (4.200 + 2.000 евра) није од значаја. Наиме, недвосмислено је да су тужилце-противтужене првостепеном пресудом обавезане на исплату главнице од 7.200 евра, при чему је њихова обавеза на плаћање камате прецизирана и то на износ од 2.000 евра од 18.08.2011. године па до исплате, а на износ од 4.200 евра од 21.01.2012. године па до исплате. Дакле, у конкретном случају јасно је да су тужилце-противтужене обавезане на одређен износ главнице, а околност да је спецификацијом камате обухваћен нижи износ од целокупног износа главнице, не представља битну повреду одредаба парничног поступка.

Делимично преиначење првостепене пресуде није утицало на правилност одлуке првостепеног суда којом је одређено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка, сходно одредби чл. 153. ст. 2. ЗПП, с обзиром да је успех парничних странака половичан и приближно једнак.

Овај суд је одбио захтев тужилца-противтужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, имајући у виду да су у сразмерно мањем делу успеле са жалбом.

На основу свега претходно наведеног, овај суд је одлучио као у изреци, применом одредбе чл. 390. и чл. 394. тач. 4. ЗПП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

Петар Јовановић, с.р.

ЗТО

Напомена:

Рев 84/2016 од 22.06.2017. године, одбија се као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1149/15 од 17.09.2015. године.